

Ter inleiding:

In de komende weken zal het duidelijk worden of we gezamenlijk een gemeente gaan vormen in de Waterstaatskerk. Er zijn veel nieuwe kansen, maar er zijn natuurlijk ook nog veel vragen over praktische zaken en over wat we kunnen verwachten. Omdat ik pas sinds een paar jaar in de Bethelkerk kom, heb ik veel van de discussie Waterstaatskerk gemist. En ik merk dat ik nog veel vragen heb. De komende tijd zal ik wekelijks, via deze brief en op Facebook, een vraag stellen aan ds. Peter Hendriks, die hij zal beantwoorden. Ik hoop dat u ook iets zult hebben aan mijn vragen en natuurlijk de antwoorden. Zodat we samen, voorbereid op weg kunnen gaan naar één gemeente.



Veel leesplezier.

Janine Vermeij-Post

Pastoraal ouderling wijk zuid.

Beste Peter,

Wat een inspirerende week was het. Afgelopen donderdag was ik bij een lezing in de bibliotheek waar ds. Herman Koetsveld, pastor Jan Kerkhof, voorganger Bert Oude Engberink van de synagoge, en Enis Odaci, redacteur en publicist bij nieuwwijn en humanislam, samen spraken over homoseksualiteit en religie. Voor sommigen een moeilijk onderwerp, maar het ging natuurlijk over veel meer. Eigenlijk ging de hele avond over tolerantie en acceptatie. Dat je, ongeacht je religie, mag zijn zoals je bent. En dat je, ongeacht wie of wat je bent, onderdeel mag zijn van een kerk. Meneer Odaci zei iets heel moois over de opvoeding van kinderen met betrekking tot tolerantie en acceptatie: 'Voed je kinderen niet op voor jouw tijd, maar voed ze op voor hun tijd'. En toen hij dat zei dacht ik: we bouwen niet aan een kerk van vroeger, we bouwen aan een kerk voor de toekomst.

En wat fijn dat wanneer we naar de Waterstaatskerk gaan, er een centrale plek in de stad is waar we ons allemaal welkom mogen voelen. Maar wat ik me afvraag is: hoe zorgen we dat het allemaal gaat passen in de kerk? Wij zijn al met zoveel mensen, en de Waterstaatskerk is kleiner dan onze kerk. En hoe zorgen we dat iedereen, waar je ook zit in de Waterstaatskerk, het ook goed kan horen?

Ik hoor dat veel mensen maken zich zorgen over de veiligheid als we zo midden in de stad zitten. En veiligheid is natuurlijk wat wij als kerk willen bieden. Maar praktisch gezien zijn er nog wel wat vragen. Allereerst willen we veilig bij de kerk komen, dus moet er een veilige fietsroute zijn. En voor de auto's moeten we ergens dichtbij kunnen parkeren. En mochten onze kinderen 's avonds in de kerk zijn, zijn ze dan veilig, met de coffeeshop als burens?

Ik geniet deze week met mijn kinderen van een heerlijke vakantie. Morgen gaan we naar de Space Expo in Noordwijk. Ik ben net zo benieuwd naar wat de toekomst van de ruimtevaart is, als naar de toekomst van onze kerk.

Met hartelijke groet,

Janine Vermeij



Hallo Janine,

Wat een feest, zo'n dag met je kinderen op stap. Intensief, die Space Expo. Opeens besef je een enorm groot universum rondom je. Verwarrend, want jouw overzichtelijke, geborgen en veilige, warme eigen hoekje op aarde valt weg. Maar ook uitdagend. Zo werkte dat althans bij mij, bij mijn eerste bezoek als kind aan het ruimtevaart instituut Estec in Noordwijk.

Bij het in beeld komen van de Waterstaatskerk kun je dezelfde uitersten ervaren. Natuurlijk is er de uitdaging. Maar tegelijk zet het al het vertrouwde en eigene op de tocht. En dat voelt onveilig. Je noemt al heel wat: de coffeeshop, het verkeer, de afstand. Hoewel, bij jongeren rondom de Bethelkerk speelt dat altijd al. 's Avonds worden ze gebracht of fietsen ze samen. Dat regelen ze via whats-app-groepjes. In hartje stad vraagt dat uiteraard extra aandacht. Voor sommigen wel leerzaam, als ze binnenkort het hun vertrouwde Hengelo verlaten.

Onze uitdaging is ondertussen enorm. Je zag het tijdens die inspirerende avond in de bibliotheek. Het is niet onze roeping als klein groepje gelovigen ons terug te trekken op een afgeschermd, veilig plekje. Wij geloven dat wat er in onze kerk gebeurt, betekenis heeft voor alle mensen in de stad. Dus is het onze roeping, onze uitdaging, om zichtbaar en toegankelijk te zijn voor mensen in de stad. Met de Waterstaatskerk krijgen we die kans, en die krijgen we niet zo maar nog een keer. Inderdaad, de kerkzaal zelf zal niet meer dan 300 a 400 mensen kunnen bergen. Omdat er meerdere kerkdiensten per zondag zullen zijn, ook zondagochtend, zal dat aantal niet vaak overschreden worden. Gebeurt dat toch, dan is met extra zaalruimte en audiovisuele middelen veel mogelijk. Er wordt al druk gerekend en getekend, ook qua akoestiek. Ieder moet alles kunnen horen en zien. Wat betreft de parkeerplaatsen: onder de Waterstaatskerk zijn bijna net zoveel plaatsen als op het Berfloplein. Op zich te weinig. Maar gelukkig kun je ook in de binnenstad tegenwoordig op alle zondagen en avonden (op donderdagavond na) gratis parkeren.

Hartelijke groet,

Ds. Peter Hendriks

